

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 6 (399)
2022. gada
13. marts

SVĒTAIS JĀZEPS UN TĒVIŠĶĪBA

Jāzeps svētums izpaužas viņa pieredzē. Ja Marija dzemdēja iemiesoto Vārdu, tad Jāzeps viņu aizstāvēja, aizsargāja, stiprināja un audzināja. Viņš grūtībās konkrēti zina, kā uzņemties atbildību. Jāzeps spēja ieklausīties tajā, ko Dievs saka viņa sirdij. Vienīgi ar lūgšanām un dedzīgu garīgu dzīvi var izšķirt Dieva balsi starp daudzām citām balsīm. Jāzeps problēmas risina konkrēti un praktiski, nejūtas upuris grūtību un šķēršļu priekšā. Viņš reaģē un atbild ar uzticību Dievam un ar radošu risinājumu meklēšanu.

Neviens nedzimst kā tēvs, bet visi noteikti dzimst kā bērni, lai augtu un gūtu ietekmi no citu attiecībām. Pie tēvišķības izpausmes pastāv atbildība par kāda dzīvi, uzturot sevī vispirms savu personīgo pieredzi. Par šo pieredzi jāpārdomā, lai neatkārtotu tās pašas kļūdas un novērtētu to, kas skaists pieredzēts.

Jāzeps tēvišķība attiecībā uz Jēzu iespaidoja viņa dzīvi tik ļoti, ka Jēzus sludināja ar daudziem tēvišķības tēliem. Jēzum bija personīga un cilvēcīga

tēvišķības pieredze. Jāzeps bija labs tēvs, un Jēzus šī vīra mīlestībā un tēvišķībā guva skaistas atsauces arī attiecībā uz Dievu kā Tēvu.

Nākotnes tēviem būtu jāpārdomā par savu piedzīvoto un arī vēlamo tēvišķību, kurai nebūtu jābūt nejaušai vai tikai pagātnes pieredzes sekām. Apzinīgi būtu jāizšķiras par atbilstošu mīlestības un atbildības veidu.

Mīlestību un tēvišķību raksturo brīvība. Mīlestība vienmēr rada brīvību. Mīlestībai nekad nav jāklūst par ieslodzījumu, pārņemšanu savā varā. Jāzeps rūpējās par Jēzu, nekad viņu nepārņēmot savā varā, nekad nemanipulējot, nekad

neattālinot no misijas. Šādi izpaužas spēja mīlēt un arī zināt, kā spert soli atpakaļ. Labs tēvs zina, kā atkāpties pareizā laikā, lai bērns izceltos savā skaistumā, vienreizībā, aicinājumā un izvēlēs. Labas attiecības nav uzspiežamas no augšas, tajās ir pazemība nostāties otrā vietā.

Jāzeps spēja atkāpties, lai Jēzus parādītos visā savā aicinājumā un misijā.

(turpinājums 3.lpp)

Svētdiena, 13. marts.

Gavēņa 2. svētdiena.

8.00 Sv. Mise un lūgšana „Svētais Dievs”

Novenna sv. Jāzepa godam

11.00 Galvenā Sv. Mise Eduarda nodomā

“Rūgtās asaras”.

15.00 Sv. Mise par draudzi

17.30 Krusta ceļš

18.30 Sv. Mise par +Solvitu Jamonti

Pirmdiena, 14. marts.

8.00 Sv. Mise par Kirikovu un Zanderu
dzimtām;

Novenna sv. Jāzepa godam

Otrdiena, 15. marts.

8.00 Sv. Mise par Rozes dzimtu

Novenna sv. Jāzepa godam

11.00 Sv. Mise Aglonas Dievmātes
godam

Trešdiena, 16. marts.

8.00 Sv. Mise par +Ansoni Ainu

Novenna sv. Jāzepa godam

16.30-18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 17. marts.

8.00 Sv. Mise par Zintas Bāliņas veselību

Novenna sv. Jāzepa godam

Piektdiena, 18. marts.

8.00 Sv. Mise par +Dani Vītolu

Jēzus Sirds litānija un Novenna

17.30 Krusta ceļš

Sestdiena, 19. marts.

Sv. Jāzeps – Vissv. Jaunavas Marijas

Līgavinis. Obligāti svinama diena.

Lieli svētki. Draudzes svinības. Vissv.

Sakramenta adorācija

8.00 Sv. Mise par draudzi

Sv. Jāzepa litānija

11.00 Sv. Mise par Eduardu Mūrnieku

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par Šimanovsku, Petrovu,
Šaicānu un Dortānu ģimenēm

Svētdiena, 20. marts.

Gavēņa 3. svētdiena.

8.00 Sv. Mise un lūgšana „Svētais Dievs”

11.00 Galvenā Sv. Mise par draudzi

“Rūgtās asaras”.

15.00 Sv. Mise par +Dainuvīti un

Pēterpaulu dzimtas mirušajiem

17.30 Krusta ceļš

18.30 Sv. Mise par +Ilonu Balodi

Pirmdiena, 21. marts.

8.00 Sv. Mise par +Solomeju un

+Haraldu Grantiem

Otrdiena, 22. marts.

8.00 Sv. Mise par Kļavu dzimtu

Trešdiena, 23. marts.

8.00 Sv. Mise par Dzenīšu dzimtu

16.30-18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 24. marts.

8.00 Sv. Mise par Kaņepu dzimtu

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles pastorālās komandas kontaktinformācija

Sv. Jēkaba katedrāle: tālr. 67326419

Diakons Gunārs Konstantinovs:

mob. 29654800

jekaba.katedrale@tvnet.lv

Pastorālo vajadzību koordinatore –

Andžela mob. 26156406

Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:

harisime@inbox.lv; mob. 27001445

Piektdiena, 25. marts.**Kunga pasludināšana. Lieli svētki.**

8.00 Sv. Mise par Znotiņu dzimtu

Jēzus Sirds litānija

*Šodien atļauts lietot gaļas ēdienus***Sestdiena, 26. marts.**

8.00 Sv. Mise par Vizuļu dzimtas

mirušajiem

Svētdiena, 27. marts.**Gavēņa 4. svētdiena.**

8.00 Sv. Mise un lūgšana „Svētais Dievs”

11.00 Galvenā Sv. Mise par Mariju –
dzimšanas dienā; “Rūgtās asaras”.

15.00 Sv. Mise par +Ainu Vaivodi

17.30 Krusta ceļš

18.30 Sv. Mise par draudzi

Svētais Jāzebs un tēvišķība

(noslēgums no 1.lpp.)

Tēvam nekad nav jāklūst par šķērslī aicinājumā un misijā.

Baznīca kā māte ir žēlsirdīga un mīlestībā dzemdē un atdzemdē dzīvībai. Ar piedošanu un izlīgšanu var atkal nostāties uz kājām. Dzīvība tiek no jauna piedāvāta ar jaunu iespēju. Tomēr Baznīca ir arī tēvišķa ar to, ka tās bērni var uzņemties atbildību un īstenot savu brīvību, pieņemt lēmumus. Žēlsirdība dziedina, mierina un uzmundrina. Taču Dievs mīlestībā ne tikai piedod un dziedina, bet arī rosina pieņemt lēmumus, doties jūrā.

Baznīca ne tikai norāda morālas iespējas, bet arī rosina lielas izvēles, kurām ir savas sekas un riski. Ja iestājas bailes no sekām un riskiem, tad esam paralizēti un nevaram neko izdarīt, nevaram pieņemt lēmumus.

Īsts tēvs nesaka, ka vienmēr viss būs labi. Viņš rosina ar cieņu pārvarēt arī

grūtības, pretestības un neveiksmes. Nobriedušu personu raksturo nevis gūtās uzvaras, bet pieriedzēto neveiksmju pārvarēšana. Raksturu var atpazīt tieši krišanas un vājuma pieriedzē.

Tēvišķību pamazām var apgūt, atzīstot sevi par Dieva un arī Baznīcas dēlu. Pie tam Baznīca nav abstrakta, bet gan personīga kopība, kur ticību saņemam attiecībās. Kristīgā ticība apgūstama ne no grāmatām vai tikai ar prātu. Ticība kā eksistenciāla pāreja norit attiecībās. Ticības pieredze vienmēr izraisās no kāda liecības. Būtu jāpateicas šiem lieciniekiem un jāsaglabā kritiskā spēja izšķirt to, kas arī nav bijis labs.

Labs tēvs palīdz bērniem nostiprināties savā identitātē un brīvībā, rosinot uz lieliem lēmumiem. Arī Garīgais tēvs nevis aizvieto uzticēto cilvēku sirdsapziņu, nevis atbild uz siržu jautājumiem, nevis dominē pār citiem, bet gan smalkjūtīgi, tomēr pārliecinoši norāda ceļu, piedāvā dažādus skaidrojumus, palīdz pie izšķiršanas.

Garīgā tēvišķība ļoti bieži ir dāvana, kas izriet no personīgās pieredzes, nevis teorētiskām iemaņām. Nozīmīgas attiecības īsteno garīgie tēvi un arī garīgās mātes, kad pavada cilvēkus kopīgā ceļā. Šis garīgās attiecības nav jāsajauc ar psiholoģisko vai terapeitisko palīdzību.

Draudzes rekolekcijas

Lielajā nedēļā:

Pirmdien 11. aprīlī

Otrdien 12. aprīlī

Trešdien 13. aprīlī

sv. Misēs plkst. 8.00 un 18.30

Pr. Aivara pārdomas

par tēmu:

Atvēršanās uz tikšanās pamata

likumīgais īpašums nepieder tikai sev, bet pieder arī kopīgi; visiem ir tiesības uz to, kas nepieciešams dzīvībai, tāpēc ar īpašumu jāatbalsta nabagi (ne tikai ar to, kas sev nevajadzīgs); nabags pie vajadzības attaisnots ņemt sev no citu bagātības to, kas nepieciešams izdzīvošanai (GS, 69: 1). Koncils vērs uzmanību uz jebkāda veida trūcīgajiem, „nabadzīgajiem un neaizsargātajiem” (CD, 13). Kristus saskatāms „it īpaši nabadzīgajos ļaudīs, bērnos, slimniekos, grēciniekos un neticīgajos” (OT, 8). „Izceļotāji, trimdinieki un bēgļi, jūrnieki un lidotāji, nomadi un tamlīdzīgas grupas” kuri uzticētas bīskapa aprūpei (CD, 18), „žēlsirdība pret nabadzīgajiem un slimajiem” īpaši novērtēta pie lajiem; AA, 8). “Lielākā daļa pasaules vēl joprojām cieš tik lielu trūkumu, ka pats Kristus nabagu personā skaļi sauc pēc savu mācekļu mīlestības” (GS, 88: 1).

Kristietis aicināts uz sadarbību un „dialogu” ar visiem cilvēkiem. Dialogs ir grūtāks, nekā vienpusīga sludināšana. Dialogā jāieņem sava pozīcija attiecībā uz otru, tāpat kā pravieši rīkojās pret karaļiem, kā arī pats Kristus rīkojās (AG, 11). Sarunas par pestīšanu raksturo vienotība patiesībā un mīlestībā, skaidrība un pazemība, apdomība un uzticēšanās (CD, 13). Uz to jābūt gatavam katram priesterim (OT, 15), īpaši ekumeniskā un starprelīģiju dialogā (OT, 16; UR, 4; OE, 22). Sastopot skaidras kļūdas, vienmēr jāizšķir nosodāmas kļūdas un cilvēks, kas saglabā personas cieņu un kura sirdi tiesā tikai Dievs (GS, 28: 2).

Baznīcas reforma koncila garā vērsta uz Baznīcas misiju. Garīdzniekiem jābūt par gaismu lajiem, lai laji būtu par gaismu pasaulei. „Bīskapu koleģialitātē” ietverts „demokrātijas” elements, arī kristīgā pazemošanās, tuvošanās pasaulei, lai visi garīdznieki veiktu „kalpošanu” (CD,

16; PO, 6), arī visa Baznīca veiktu „kalpošanu” (AG, 12). Garīdznieki sadarbojas ar lajiem Romas kongregācijās (CD, 10), diecēzes padomē (CD, 27; AA, 26), draudzes padomē (CD, 30; AA, 26). Lajiem šajās jomās Baznīcā ir „tiesības un pienākumi” (PO, 16; AA, 3; sal. GS, 65: 3, etc.). Baznīcas misijā ordinētām kārtām jāizvairās no konfliktiem (CD, 35). Garīdzniekiem ir liela atbildība. Laju mobilizācija liecināt baznīciski pasaulē uzliek priesteriem vēl lielākas garīgas prasības (PO un OT; CD, 28–30). Garīdznieku garīgumam jāizriet no Evaņģēlija (ar Kristu centrā OT, 14 – 16), ar atvērtību tam, “lai Evaņģēlijs apgaismotu visas ticīgo laicīgās aktivitātes” (GS, 43: 8). Šādai perspektīvai jābūt homilijās, skaidrojot Evaņģēliju tā, ka ticīgie to pielietotu dzīvei pasaulē (SC, 24; 35; DV, 21; 23 – 24; CD, 30: 2; PO, 4 – 5).

(turpinājums sekos)

Krīze un mainīšanās

Mirstība, katastrofas pirms pandēmijas likās tālu esošas no mūsu drošības zonas. Nāve bija klātesoša, taču patēriņš un izklaides apspieda sirdīs bailes no nāves. Šādā šaurā pasaulē, neko citu nezinot, uzauga vairākas paaudzes Eiropā. Protams, drošību dažkārt izjauca ekonomiskās krīzes, taču pārvietošanās un ceļošana neveicināja plašāka un dziļāka mēra jautājumus.

Tagad tas viss mainījies. Nāve vairs nav tikai uz fona tālu no mums, bet atgriezies skatuves centrā. Nāve un dzīves ierobežotība rosina jautājumus par dzīves nozīmi. Izolēšanās un karantīna dod iespēju to pārdomāt un sasniegt īstu mainīšanos.

Reliģisko praksi veidoja pats sabiedrības tēls: reliģijas „patērēšana”

neveicina attiecības ar Dievu. Viņam pievērš ieklausīšanās Vārdā, pārdomas par to. Laimes sajūtu dod nevis dievišķais kā patērējams reliģisks produkts, bet gan Tēvs, kas mīl arī pēc šīs dzīves, pēc nāves.

Īsta mainīšanās vienmēr tuvina Dieva radītiem un mīlētiem cilvēkiem. Īsta mainīšanās pārveido ne tikai sirdi, bet arī darbību un dzīves veidu.

Pašreizējā krīze norāda, ka jāmaina ekonomiskie modeļi. Tajā bieži vaino globalizāciju, taču ekonomikā ieviesusies pieeja, kurā vienīgā nozīme ir lielākai peļņai. Lai labāk izietu no krīzes, ekonomikā vajag globālu un lokālu pieeju, mazinot netaisnību starp pasaules reģioniem.

Ja politiķi vēlas būt īsti valstsvīri, tiem jāuzņemas iniciatīva. Šādas krīzes var atgriezties, aizsākot ekoloģisko krīzi, uz kuru tiecas mūsu dzīves veids.

Pašreizējā krīze norāda, ka vajag cilvēciskas attiecības un solidaritāti. Slēgtas skolas un bērnudārzi, darbs mājās norāda, cik svarīga ģimene kā solidaritātes pamatsūna. Agrākā politika nav nākusi par labu ģimenēm, veicinājusi individuālismu. Tagad jāstiprina ģimenes un labas kaimiņu attiecības.

Laulātie kopīgā ceļā

Pandēmija pārbaudījusi katru, īpaši trauslākos. Ar pazemību, sirsnību un atvērtību vēlams būt līdzās katram laulātajam un ģimenei. Dievs aicināja Ābrahamu atstāt savu zemi un tēva namu, doties uz Dieva norādīto svešo zemi (sal. Rad 12: 1). Mums bijusi neskaidrība, vientulība, mīļoto personu zaudējums; arī mēs esam bijuši spiesti atstāt savus pārliecības veidus, „ērtību zonas”, ierasto darbošanos un

ambīcijas. Attiecības ar Dievu veido mūs un palīdz dažādos veidos „atstāt savu zemi.” Tomēr kristīgā ticība vieš sapratni, ka neesam vieni paši, jo Dievs mājo mūsos, kopā ar mums un mūsu vidū.

Līdzīgi Ābrahamam visi vīri un sievas „atstāj savu zemi”, atbildot uz laulāto mīlestības aicinājumu un pilnībā atdodoties viens otram. Jau saderināšanās nozīmē „atstāt savu zemi”, jo tas ir aicinājums kopīgā ceļā doties uz laulību. Dažādas dzīves situācijas, laika pārejas posmi, bērnu ierašanās, darbs un slimība – laulātos tās rosina atjaunot savu atdevi viens otram, pamest ieradumus, pārliecības un drošības veidus, lai dotos uz Dieva apsolīto abu dzīves kopību Kristū. Laulāto dzīves kļūst par vienu dzīvi mīlestības kopībā ar Jēzu, kas dzīvs un klātesošs katrā dzīves brīdī. Dievs vienmēr ir līdzās, jo mīl bez nosacījumiem.

Bērni tiecas pēc spēcīgas un uzticīgas mīlestības izpausmēm savos vecākos. Kristus mīlestība ir dzīva un klātesoša laulāto mīlestībā, kad tie ar dzīvi reāli liecina, ka iespējams mīlēt nepārtraukti. Bērni vienmēr ir dāvana, tie maina katras ģimenes vēsturi. Bērni ir izslāpuši pēc mīlestības, pateicības, novērtēšanas un uzticības. Vecāki nodod tālāk bērniem priecīgo sapratni, ka tie ir Dieva bērni; tie ir bērni Tēvam, kas vienmēr maigi tos mīl un ņem katru jaunu dienu pie rokas. Iepazīstot to, bērni augs ticībā un pašārvībā uz Dievu.

Bērnu audzināšana noteikti nav viegla. Tā vispirms norit ģimenē caur maziem, tomēr vairāk par vārdiem uzrunājošiem žestiem. Vispirms tā ir pavadīšana pie izaugsmes, dažāda veida klātbūtne, palīdzība saprast, ka uz

vecākiem vienmēr var paļauties. Audzinātājs garīgi „dzemdē” un personīgi iesaistās izaugsmē. Vecākiem svarīgi veidot attiecības ar bērniem tā, ka autoritāte pieaug ar katru dienu. Bērniem vajag drošības sajūtu, kas ļautu uzticēties vecākiem, viņu kopdzīves skaistumam, gūstot pārliecību, ka tie nekad nav vieni.

Pieaugot izpratnei par laju identitāti un misiju Baznīcā un sabiedrībā, laulāto sūtība ir pārveidot sabiedrību ar savu klātbūtni darba vietā, nodrošinot pienācīgu vērību arī ģimeņu vajadzībām. Laulātiem pāriem būtu radoši ar iniciatīvām jāiesaistās draudzes un diecēzes dzīvē, papildinoties harizmām un aicinājumiem Baznīcas kopības labā. Laulātiem kopā ar Baznīcas ganiem būtu jābūt līdzās citām ģimenēm, izpalīdzot vājākiem, sludinot Kristus nemitīgo klātbūtni pat grūtībās.

Ģimene ir „sabiedrības pamatsūna” (EG, 66). Pateicoties laulībai, veidojas arī „satikšanās kultūra” (Fratelli Tutti, 216). Ģimenes kā saikne paudžu attiecībās nodod tālāk vērtības, kas veido īstu cilvēci. Ar jaunu radošumu būtu jāpauž cilvēku vērtības sabiedrībā un Baznīcā.

Laulība līdzīgi laivai vētrainā jūrā piedzīvo svārstības un grūtības, kad liktos, ka nāk bojāeja (sal. Mk 4: 38). Tomēr, pateicoties Laulības sakramentam, Jēzus ir klātesošs šajā laivā. Viņš rūpējas par laulātiem un vienmēr ir līdzās. Ja arī nākas aiziet ar grūtībām, Jēzu ir jāpieņem laivā, lai gūtu mieru (sal. Mk 6: 51). Abiem laulātiem kopā jāskata Jēzus. Vienīgi šādi var gūt mieru, pārvarēt konfliktus un atrast

risinājumus daudzām problēmām. Protams, šīs problēmas nezudīs, tomēr varēs tās redzēt savādākā perspektīvā.

Vienīgi ar atdošanos Dieva rokās var izdarīt it kā neiespējamo. Jāatzīst savs vājums un nespēks daudzu apkārt esošu situāciju priekšā, tomēr jābūt pārliecinātam, ka vājumos šādi parādīsies Kristus spēks (sal. 2 Kor 12: 9). Tieši vētrā apustuļi iepazīna Jēzus karaliskumu un dievišķību, un mācījās paļauties uz viņu.

Kad nākas uzturēt saskarsmi un komunikāciju ģimenes lokā, lai tieši mīlestības spēks ļauj skatīties vairāk uz citiem un mazāk uz sevi un savām vajadzībām. Būtu jālūdz no Svētās ģimenes mīlestības dāvana. Jāpārdomā

Pāvila mīlestības himna (sal. 1 Kor 13:1 – 3), lai mīlestība rosinātu lēmumus un darbību (sal. Rom 8: 15; Gal 4: 6).

Ģimenē būtu jāpiedzīvo pieņemšana un sapratne. To uztver vārdi „lūdz, paldies, atvaino” (Amoris, 133). Dienu

jānoslēdz ar izlīgšanu, jāmetas ceļos Jēzus priekšā Euharistijā, lai gūtu mieru un uzlūkotu viens otru ar maigumu un labestību. Pie sadusmošanās otru var ņemt pie rokas, cenšoties pasmaidīt. Īsu lūgšanu varētu noskaidrīt katru vakaru pirms došanās gulēt ar Jēzu līdzās.

Pastiprinoties problēmām, krīzi var arī nepārvarēt. Laulības izjukšana izraisa lielas ciešanas, jo iet bojā ieceres, nesapratne veicina argumentus, ievainojumus nav viegli dziedināt. Bērni cieš, redzot vecākus bez kopdzīves. Ar palīdzību var pārvarēt konfliktus, nepieļaujot lielākas sāpes

Ģimenei veltīts gads

sev un bērniem. Jālūdz Jēzus palīdzība, meklējot pie viņa patvērumu un gaismu ceļā. Arī draudzēs un kopienās katram jāatrod vieta līdz ar visām savām problēmām (EG, 47).

Piedošana dziedina katru ievainojumu. Savstarpēja piedošana izriet no iekšējās apņēmības nobriedušā lūgšanā, attiecībās ar Dievu. Dāvātā piedošana izriet no Kristus izlietās žēlastības pār laulātiem, kad tie vērsas pie viņa un ļauj viņam darboties. Kristus „mājo” katra laulībā un vienmēr gaida, kad laulātie atvērs viņam sirdis, lai viņš var stiprināt savā mīlestības spēkā.

Lai sv. Jāzebs rosina visās ģimenēs pašlaik tik būtisko radošo drosmi! Lai Dievmāte palīdz laulāto dzīvē veicināt satikšanās kultūru. Lai tiek piedzīvots prieks kopīgā ceļā ar līdzās esošo Jēzu.

Bīskaps Jānis Čakuls mūžībā

Dzimis 1926. gada 4. jūlijā

Miris 2022. gada 26. februārī

Par bīskapu ordinēts katedrālē
1982. gada 12. decembrī
Svinējis pontifikālos dievkalpojumus
īpaši 20.gs. 80. gadu otrajā pusē

KATEHĒTISKĀS TIKŠANĀS

uzsākušās svētdien 2022.g. 6. martā,

SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

plkst.13.15

**Visi laipni aicināti, kas vēlas tapt
kristīti, pieņemt pirmo Svēto Komūniju
(iet pie Dievgalda), laulāties,
iepazīt vai padziļināt
Katoliskās Baznīcas
ticības mācības pamatus**

**Aicināti – skolas vecuma bērni, jaunieši
un pieaugušie – visās vecuma grupās
Sazināšanās tel. 29654800; 29991637**

* * *

Lūdzam atbalstīt katedrāli

ar ziedojumu

pie dievnama apmeklēšanas vai
ar bankas pārskaitījumu

Rīgas Svētā Jēkaba

Romas katoļu draudze

Reģ Nr. 90000106696

UNLALV2X

SEB bankas konta nr.

LV84UNLA0002000701505

* * *

**Lielākā dāvana
dzīvajiem un mirušajiem**
Jēzus Kristus Upuris –
sv. Mise par dzīvajiem un
mirušajiem – konkrētos nodomos ir
lielākā dāvana, aizlūgums un atbalsts
cilvēku vajadzībās.

Pieteikt šos nodomus var
sakristejā vai pie dežurantes.

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 28882358

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vestnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. Pauls

Datorsalikums: pr. Pauls

Metiens: 450 eks.

vestnesitis.wordpress.com